

Nr 386

Av herr **Magnusson** i Tumhult m. fl., om upphävande av elskatteförordningen.

I årets statsverksproposition upptages bland inkomsterna å driftbudgeten för budgetåret 1957/58 skatt å elektrisk kraft med ett belopp av 50 miljoner kronor.

Enligt den ursprungliga lydelsen av förordningen den 1 juni 1951 (nr 374) om skatt å elektrisk kraft (elskatteförordningen) utgick elskatten, med några mindre väsentliga undantag, för all elektrisk kraft som förbrukades inom riket. Skatten angavs skola bli tillfällig.

Sedan skatteplikten 1952 begränsats till kraft, som förbrukas i industriell rörelse med en årsförbrukning av mer än 40 000 kilowattimmar, verkar elskatten numera utslutande som en kostnadsfördyrande faktor för den industriella produktionen. Någon särskild motivering lämnas icke i statsverkspropositionen för att elskatten trots sin tillfälliga karaktär skulle bibehållas även för nästföljande budgetår.

De företag, som hårdast drabbas av denna nyckfullt och ojämnt verkande beskattning är till största delen att finna inom exportindustrien såsom järn- och stålverk, pappersmassfabriker och pappersbruk samt inom den elektrokemiska och elektrotermiska industrien. Men även många andra, även mindre och medelstora inhemska företag försättes genom elskatten i svårighet. Enighet torde råda om att den verksamhet, som ovanberörda och andra industriföretag bedriver, är av största betydelse för vidmakthållande av sysselsättningen och välståndet här i landet. I nuvarande ekonomiska läge utsättes emellertid den svenska industrien i vad avser såväl exporten som hemmamarknaden för en allt hårdare press i fråga om konkurrensförhållandena med utlandet. Anledningen härtill är uppenbar. Den svenska industriens produktionskostnader torde under de senaste åren ha stegrats avsevärt mer än de kostnader våra främsta konkurrenter har att bära. När konkurrenterna kan utbjuda sina produkter såväl på våra exportmarknader som på hemmamarknaden till lägre pris än de svenska företagen och dessa företag genom statliga ingripanden, främst på skatteområdet, får allt svårare att genomföra kostnadsnedpressande rationaliseringar, föreligger risk för att den svenska industrien förr eller senare kommer till korta i konkurrensen. Svårigheterna för de svenska företagen accentueras ytterligare däri-genom, att man inom flera betydande konkurrentländer, tvärt emot vad

fallet är här i landet, övergått till en alltmer företagsvänlig skattepolitik, som främjar dylika rationaliseringar.

De nämnda konkurrensnedsättande verkningarna ökas på grund av den nyligen beslutade höjningen med 20 % av taxorna för högspänd elektrisk kraft.

Det kan vidare anföras, att de administrativa kostnader och det besvär elskatten förorsakar icke står i proportion till skattens jämförelsevis ringa statsfinansiella betydelse.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställes,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

*förordning om upphävande av förordningen den 1 juni 1951
(nr 374) om skatt å elektrisk kraft (elskatteförordningen).*

Härigenom förordnas, att förordningen den 1 juni 1951
(nr 374) om skatt å elektrisk kraft (elskatteförordningen)
skall upphöra att gälla vid utgången av juni månad 1957.

Stockholm den 26 januari 1957

Erik Magnusson
i Tumhult

Carl-Wilh. Lothigius

Gösta Darlin
